

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0040/2014

22.1.2014

***

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do podpisania, ratyfikowania i przystąpienia do Porozumienia kapsztadzkiego z 2012 r. w sprawie wdrożenia postanowień protokołu z Torremolinos z 1993 r. odnoszącego się do Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r.
(13408/2013 – C7-0389/2013 – 2013/0020(NLE))

Komisja Transportu i Turystyki

Sprawozdawca: Werner Kuhn

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	9

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do podpisania, ratyfikowania i przystąpienia do Porozumienia kapsztadzkiego z 2012 r. w sprawie wdrożenia postanowień protokołu z Torremolinos z 1993 r. odnoszącego się do Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r.

(13408/2013 – C7-0389/2013 – 2013/0020(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (13408/2013),
  - mając na uwadze porozumienie kapsztadzkie z 2012 r. w sprawie wdrożenia postanowień protokołu z Torremolinos z 1993 r. odnoszącego się do Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r.,
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 100 ust. 2, art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt v) oraz art. 218 ust. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0389/2013),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust.7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Transportu i Turystyki (A7-0040/2014),
1. wyraża zgodę na projekt decyzji Rady;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Porozumienie kapsztadzkie z 2012 r. w sprawie wdrożenia postanowień protokołu Torremolinos z 1993 r. odnoszącego się do Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r., zostało przyjęte w październiku 2012 r. podczas konferencji dyplomatycznej zwołanej przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO). Porozumienie to powinno umożliwić wdrożenie Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r. oraz protokołu do niej z 1993 r., które nie weszły w życie w związku z tym, że protokołu i konwencji nie ratyfikowała wystarczająca liczba państw.

Konwencja z Torremolinos i protokół do niej z 1993 r. ustanawiają normy bezpieczeństwa dotyczące między innymi urządzeń ratunkowych, radiokomunikacji, ochrony przeciwpożarowej, urządzeń maszynowych i instalacji elektrycznych, a także specjalne wymogi dla morskich statków rybackich o długości równej lub przekraczającej 24 metry.

Na szczeblu unijnym protokół z Torremolinos z 1993 r. był wdrażany począwszy od 1997 r. za pośrednictwem dyrektywy Rady 97/70/WE.

Porozumienie kapsztadzkie ma na celu zmianę niektórych postanowień zawartych w protokole z Torremolinos, których wdrażanie napotkało trudności w szeregu państw posiadających flotę połowową znacznych rozmiarów. Wprowadzono pewną elastyczność w stosunku do istniejących statków w odniesieniu do harmonogramu wdrażania środków dotyczących radiokomunikacji, urządzeń ratunkowych, procedur w sytuacjach alarmowych, zbiórek załogi i ćwiczeń oraz wyposażenia nawigacyjnego statku.

Porozumienie umożliwia administracji wyłączenie dowolnego statku pływającego pod banderą jej państwa z wszelkich wymogów regulacyjnych, jeżeli uzna ona ich stosowanie za nieuzasadnione lub niewykonalne ze względu na rodzaj statku, warunki pogodowe lub brak ogólnych zagrożeń nawigacyjnych, pod warunkiem że statek ten spełnia odpowiednie wymogi bezpieczeństwa i prowadzi działalność wyłącznie na określonych obszarach połowowych wymienionych w porozumieniu.

Z drugiej strony system inspekcji i badań stał się bardziej rygorystyczny: Badania wstępne, roczne i pośrednie, jak również badania prowadzone po naprawach są obecnie obowiązkowe. Mogą zostać jednak wprowadzone odstępstwa w odniesieniu do badań rocznych urządzeń ratunkowych i innego sprzętu (artykuł 7) oraz struktury, urządzeń maszynowych i wyposażenia (artykuł 9), jeżeli administracja uzna, że ich prowadzenie nie jest uzasadnione i praktyczne ze względu na obszar, na którym statek prowadzi działalność i rodzaj statku.

Zmieniono także warunki wejścia w życie porozumienia kapsztadzkiego: co najmniej 22 państwa, których łączna liczba statków rybackich o długości 24 metrów i większej, pływających na pełnym morzu, wynosi co najmniej 3 600, muszą wyrazić zgodę na związanie się tym porozumieniem. Warunki te nie są tak rygorystyczne jak te przewidziane w protokole z Torremolinos, według których zgodę musiało wyrazić 15 państw, których łączna liczba

statków rybackich wynosi 14 000.

Protokół z Torremolinos, wdrażany na szczeblu UE za pośrednictwem dyrektywy 97/70/WE, pozostaje niezmienny w odniesieniu do możliwości zawierania porozumień regionalnych. Oznacza to, że zachowane zostaną obecne normy bezpieczeństwa UE mające zastosowanie do statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego UE lub państwa trzeciego na wodach wewnętrznych lub morzach terytorialnych państwa członkowskiego lub wyładowujących połów w porcie państwa członkowskiego. W związku z powyższym, aby utrzymać system bezpieczeństwa na wodach UE, wyłączenia przewidziane w porozumieniu kapsztadzkiem w jego art. 1 ust. 6 odnośnie do badań corocznych oraz w art. 3 ust. 3 odnośnie do wspólnego obszaru połowowego lub wyłącznej strefy ekonomicznej wyklucza się z zakresu stosowania.

Unia Europejska nie jest stroną międzynarodowej konwencji morskiej, a zatem nie musi przystępować do porozumienia kapsztadzkiego. Jednakże państwa członkowskie nie są uprawnione do podjęcia autonomicznej decyzji dotyczącej podpisania i ratyfikacji projektu porozumienia, gdyż dotyczy ono spraw wchodzących w zakres wyłącznej kompetencji Unii, jak przewidziano w art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), chyba że Rada upoważni je do tego na wniosek Komisji i po wyrażeniu zgody przez Parlament Europejski. Wyrażając zgodę, w momencie podpisywania porozumienia i składania dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, państwo członkowskie jest zobowiązane do złożenia oświadczenia, że wyłączenia przewidziane w art. 1 ust. 6 i art. 3 ust. 3 porozumienia są wykluczone z zakresu stosowania.

Porozumienie będzie otwarte do podpisu w okresie od 11 lutego 2013 r. do 10 lutego 2014 r., a następnie pozostanie otwarte do przystąpienia.

Uwagi sprawozdawcy

Sprawozdawca przyjmuje z zadowoleniem porozumienie kapsztadzkie, gdyż przyczyni się ono do poprawy bezpieczeństwa statków rybackich, w związku z czym zaleca, by Parlament Europejski udzielił zgody na przyjęcie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie odpowiednio do podpisania, ratyfikowania i przystąpienia do porozumienia kapsztadzkiego.

Sprawozdawca popiera również postanowienia dotyczące składania przez państwa członkowskie oświadczenia w momencie podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia do porozumienia kapsztadzkiego z 2012 r., na mocy którego to oświadczenia wyklucza się z zakresu stosowania przewidziane w porozumieniu wyłączenia dotyczące badań rocznych (art. 1 ust. 6) oraz wyłączenia dotyczące statków prowadzących działalność jedynie w ramach wspólnego obszaru połowowego lub wyłącznej strefy ekonomicznej (art. 3 ust. 3).

Według danych przedstawionych przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) w sektorze morskim w skali świata odnotowuje się rocznie blisko 24 000 ofiar śmiertelnych. Dlatego ważne jest, by protokół z Torremolinos z 1993 r. o bezpieczeństwie statków rybackich wszedł w życie i by nie został obniżony poziom ambicji przewidziany dla tego instrumentu, który został przetransponowany za pośrednictwem dyrektywy Rady 97/70/WE ustanawiającej zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24

metrów i większej, nawet jeśli statki rybackie o długości równej lub przekraczającej 24 metry stanowią jedynie niewielki odsetek floty rybackiej.

Sprawozdawca popiera obecne normy bezpieczeństwa UE mające zastosowanie nie tylko do statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego UE, ale także państw trzecich na wodach wewnętrznych lub morzach terytorialnych państw członkowskich lub wyładowujących połów w porcie państwa członkowskiego. Normy te zapewniają wspólny system bezpieczeństwa dla wszystkich statków, gwarantując jednocześnie uczciwą konkurencję na wodach UE.

Sprawozdawca ma również nadzieję, że gdy porozumienie kapsztadzkie wejdzie w życie, przyczyni się ono nie tylko do bezpieczeństwa statków o długości równej lub przekraczającej 24 metry, ale także utoruje drogę do rozwiązania problemów, jakie napotykają statki o długości nieprzekraczającej 24 metrów, które stanowią większość floty rybackiej. W roku 2007 znakomitą większość, czyli 91% z 89 000 statków rybackich w UE stanowiły niewielkie łodzie o długości nieprzekraczającej 18 metrów (EUSTA 09).

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 39 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdi Cristiano Allam, Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Philip Bradbourn, Antonio Cancian, Michael Cramer, Philippe De Backer, Luis de Grandes Pascual, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Jacqueline Foster, Franco Frigo, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Juozas Imbrasas, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Bogusław Liberadzki, Marian-Jean Marinescu, Gesine Meissner, Mike Natrass, Hubert Pirker, Dominique Riquet, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommara Uggias, Peter van Dalen, Roberts Zile
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Spyros Danellis, Eider Gardiazábal Rubial, Zita Gurmai, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Oldřich Vlasák, Sabine Wils